

Orice lectura dintr-un stangist veritabil imi provoaca pentru cateva momente o stare de bine. Simt un fior de indignare autentica, miros de transpiratie muncitoreasca si violenta revolutionara. Nu e putin lucru. Simt ca traiesc politic. Nu am o placere vinovata in acest lucru deoarece ma fascineaza inocenta, mai mult sau mai putin simulata, a comunistilor de moda noua. Ceva ii tradeaza intotdeauna, chiar daca incearca sa tina pasul cu vremurile. Insa nici hainele “vintage” purtate cu emfaza, nici sepcile de tovarasi roase pe la cozoroc, nici temele lor de discutie sau ochelarii retro nu te pot insela prea tare. Chiar daca majoritatea sunt tineri si isi trag inspiratia din Zizek, Moore si Voina, cu greu conving pe cineva. Se revendica din socialism, dar puteau la fel de bine sa fie libertarieni. E doar chestie de gust. Tipa despre inegalitate si dreptate sociala, discriminare si elitism cultural, dar nu produc decat isterie si resentimente diseminate sporadic in retelele sociale. In rest, puciuri nesfarsite prin berarii si cluburi underground.

Punctul lor forte ramane discutia interminabila despre inegalitate sub toate formele ei, dar mai ales cea sociala. Iar aici, ca intr-o secventa dintr-o dramoleta, descoperi aceleasi pozitii si filozofii din tabara presupus adversa. De pilda, citind gandurile venerabilului [Sir Evelyn de Rothschild](#) despre sistemul bancar, am avut pentru minute bune senzatia ca sunt pe criticatac. Renumitul bancher se declara “personal” ingrijorat de diferenta tot mai mare intre bogati si saraci, vrea un “capitalism inclusiv” (orice ar insemna asta) si, bineinteles, reglementari tot mai drastice pentru industria financiara. Nu e singurul. Lloyd Blankfein, bancherul din fruntea Goldman Sachs, e macinat de ganduri similare. “In SUA, pe parcursul ultimei generatii, am stat mult mai bine la capitolul producerii bogatiei decat la cel al distributiei de avere”, a declarat el. Iar solutia pentru stabilirea industriei bancare o reprezinta organisme de supraveghere mai puternice. Nu e de mirare ca, dupa o asemenea tirada, Blankfein a simtit nevoia sa adauge ca “nu se considera socialist”. Nici nu ar avea cum. Astazi suntem cu totii liberali. Despre faimosul miliardar George Soros si panseurile lui legate de criza capitalismului n-a aflat doar cine n-a vrut. Deci, nu insistam, desi in Romania fundatiile stipendiate de el sunt vazute la dreapta. Insa, din experienta se stie ca speculatorul finanteaza aproape pe toata lumea, dar in mod dialectic.

Revenind la ai nostri tineri, ei joaca un rol util de agitatori pentru bolsevicii mai experimentati. Acestia din urma au priceput din timp ca lumea nu mai lesina dupa paradisul proletarilor si egalitate sociala. Nu stiu daca a facut-o vreodata. In schimb, astazi, oamenii vor bunastare si confort, iar pentru asta sunt dispusi sa sacrifice din ce in ce mai mult. Chiar si familie, chiar si drepturi, chiar si pe Dumnezeu, ba sunt in stare sa-l joace si pe Faust la orice ora din zi si mai ales din noapte. Deci, raiul comunist va avea, probabil, o alta infatisare: mai urbana, mai cool, mai digitala. Dar, la final, va raspandi aceleasi miasme colectiviste insuportabile pentru cei care vad in libertate si altceva decat placerea legala a unui joint la sfarsit de saptamana. {jcomments on}